

Arrest

nr. 207 715 van 14 augustus 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 11 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA, *loco* advocaat A. LOOBUYCK, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Qoryoley, provincie Lower Shabelle en te behoren tot de clan Mahad Dir (< Dir). U werd op 5 juli 1980 geboren in Qoryoley. In 1992 stierf uw moeder een natuurlijke dood. In juni 2005 huwde u met uw eerste echtgenoot, A.O.J. (< Mahad Dir < Dir). U verklaarde dat uw vader in 2005 een stuk van zijn landbouwgronden verkocht aan milities van de clan Haber Gedir. Sinds november 2007 werd uw vader bedreigd door deze milities omdat ze ook de overige landbouwgrond van uw vader wilden kopen, maar uw vader weigerde dit. Daarop werd uw vader in 2007 vermoord door A., zoon van Ab.. Na twee maanden werd u ook thuis

aangevallen door deze milities van Haber Gedir. Ze vroegen u om de papieren te geven van de overige landbouwgrond van uw vader. Omdat u door deze mannen geslagen werd, snelden bureu u ter hulp. De mannen lieten u gaan, maar ze verklaarden dat ze u na twee dagen opnieuw zouden opzoeken. Als u hen dan de papieren van de landbouwgrond niet zou overhandigen, zou u vermoord worden. Daarop vroeg u een buurman, genaamd H.B., om hulp. U verbleef twee maanden bij hem en hij besloot uw landbouwgrond over te nemen en uw vlucht uit Somalië te financieren.

Op 28 februari 2008 verliet u Somalië. Op 3 maart 2008 kwam u aan in Ethiopië en op 16 maart 2008 vertrok u er richting Nederland. U arriveerde in Nederland op 16 maart 2008 en vroeg daar een eerste maal asiel aan op 24 juni 2008. Op 14 juli 2009 werd uw asielaanvraag afgewezen waarna u een beroep indiende. Op 11 februari 2010 werd uw beroep gegrond verklaard doch de rechtsgevolgen bleven in stand. Op 21 juni 2010 werd uw hoger beroep ongegrond verklaard. U vroeg een tweede maal asiel aan in Nederland op 31 augustus 2011. Op 13 oktober 2011 werd uw asielaanvraag afgewezen waarna u een beroep indiende. Op 21 maart 2013 werd uw beroep ongegrond verklaard. Ook uw hoger beroep werd op 19 december 2013 ongegrond verklaard. Uw eerste echtgenoot, A.O.J., stierf in Luuq aan malaria. Nadat u twee keer asiel geweigerd werd in Nederland, werd u op 13 april 2013 uit uw centrum gezet. U verklaarde dat u nog twee jaar en half in de illegaliteit leefde in Nederland.

Op 4 april 2014 huwde u te Nederland met A.M.A. (rijksregisternummer 68.06.26 621-69) die de Belgische nationaliteit verkreeg nadat hij een verblijfsstatuut verwierf via gezinshereniging met zijn eerste echtgenote F.M.A. (rijksregisternummer 66.01.01 808-70). Nadat uw echtgenoot, A.M.A., scheidde van F.M.A. huwde hij op 24 juli 2012 te Hargeisa (Somaliland) een tweede maal met U.E.A.N.. Via een visumaanvraag gedaan te Addis Ababa (Ethiopië) op 26 september 2012 poogde U.E.A.N. gezinshereniging te bekomen met A.M.A..

Op 12 december 2015 vertrok u vanuit Nederland naar België. U kwam hier aan op 12 december 2015 en u vroeg asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 18 december 2015.

Op 9 februari 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 15 maart 2017 diende u een beroep in tegen de beslissing van het CGVS bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV).

Op 30 maart 2017 ging het CGVS echter over tot een intrekking van de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus" genomen op 9 februari 2017.

Het door u ingediende beroep door de RvV werd verworpen op 3 mei 2017 omdat "(...) Geen van de partijen (...) met toepassing van artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (heeft) gevraagd om gehoord te worden binnen de vooropgestelde termijn van vijftien dagen na het versturen van de beschikking (...) (arrestnummer RvV x).

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw tweede gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoor CGVS II, p. 2-3) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u pas op 12 december 2015 asiel aanvraag in België, terwijl uw hoger beroep in het kader van uw herhaalde asielaanvraag in Nederland reeds ongegrond werd verklaard op 19 december 2013. U verklaarde dat u op 13 april 2013 in Nederland uit uw opvangcentrum werd gezet en vervolgens ongeveer 2,5 jaar lang in de illegaliteit leefde in Nederland. U verklaarde eveneens dat u op 4 april 2014 te Nederland in het huwelijk trad met A.M.A. (rijksregisternummer 68.06.26 621-69) die de Belgische nationaliteit verkreeg nadat hijzelf een verblijfsstatuut verwierf via gezinshereniging met zijn eerste echtgenote F.M.A. (rijksregisternummer 66.01.01 808-70).

Het feit dat u zo lang hebt nagelaten asiel aan te vragen ondermijnt fundamenteel de ernst van uw beweerde vrees voor een terugkeer naar uw land van herkomst. **Het feit dat u pas op 12 december 2015, ongeveer 2 jaar nadat een laatste uitspraak werd gedaan in de door u doorlopen Nederlandse asielprocedures, asiel aanvraag in België, is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relateert als dusdanig de ernst van de door u beweerde 'vrees voor vervolging' of het 'risico op het lijden van ernstige schade'.** Bovendien kwam u naar België nadat u huwde met een Belgische man, wat in het licht van het voorgaande doet vermoeden dat uw asielaanvraag in feite een manier is om uw verblijf in België te regulariseren als alternatief voor de procedure gezinshereniging.

Vervolgens werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat u op 24 juni 2008 een **eerste asielaanvraag** indiende in Nederland. Uw Nederlands asieldossier werd dan ook opgevraagd door het CGVS. **Uit informatie van de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst (Voornemen dd. 18 november 2018) blijkt dat er noch op basis van uw verklaringen noch op basis van een uitgevoerde taalanalyse geloof gehecht kan worden aan uw beweerde afkomst uit Qorioley en evenmin aan uw afkomst uit Zuid-Somalië.** Het Voornemen stelt onder meer:

“Betrokkene stelt afkomstig te zijn uit Qoryoley, Zuid-Somalië maar heeft geen documenten betreffende haar identiteit en nationaliteit overgelegd. Weliswaar heeft betrokkene een geboorteakte overgelegd maar nu uit het proces-verbaal van bevindingen van de Kmar van 26 juni 2008 (PL27NN/08-047966) is gebleken dat het document waarschijnlijk niet is opgemaakt en afgegeven door de daartoe bevoegde autoriteiten, heeft betrokkene hier niet haar identiteit of nationaliteit mee aangetoond, zijn haar in het eerste gehoor vragen gesteld aangaande haar gestelde herkomst. De antwoorden van betrokkene waren echter niet overtuigend om van haar gestelde afkomst uit te kunnen gaan. Om deze twijfel weg te kunnen nemen, is betrokkene vervolgens in de gelegenheid gesteld mee te werken aan een taalanalyse.

Op 30 juni 2008 heeft derhalve een gesprek plaatsgevonden waarvan een digitale geluidsopname is gemaakt, welke op 3 juli 2008 reeds naar gemachtigde is verzonden. Naar aanleiding van dit gehoor is een rapport taalanalyse d.d. 9 oktober 2008 opgesteld waaruit is gebleken dat betrokkene eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuur gemeenschap binnen Zuid-Somalië, maar dat zij standaard-Somalisch spreekt met noordelijke invloeden. Betrokkene probeert weliswaar enige Zuid-Somalische elementen in haar spraak te mengen, maar doet dit op een niet-natuurlijke manier, aldus het taalanalyserapport.

Op basis van de reeds genoemde taalanalyse-uitslag wordt geen geloof gehecht aan de verklaringen van betrokkene dat zij is geboren in Qoryoley (Zuid-Somalië), dat zij is opgegroeid in Qoryoley (Zuid-

Somalië) en dat zij derhalve onafgebroken van haar geboorte tot haar vertrek in Zuid-Somalië heeft gewoond. Evenmin wordt geloof gehecht aan de gestelde problemen aldaar, die hebben geleid tot het vertrek van betrokkene uit Somalië.”

Hoewel u door de Nederlandse asielinstanties de kans werd geboden een contra-expertise uit te voeren, en u hiervoor ook uitstel werd verleend, blijkt dat u deze contra-expertise niet kon afleveren binnen een termijn van 6 maanden (zie Beschikking dd. 14 juli 2009).”

Uit verdere informatie van de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst (Beschikking dd. 14 juli 2009) blijkt het volgende:

"3. Ontstaan en verloop van de procedure

Betrokkene is vreemdelinge in de zin van artikel 1, aanhef en onder m, Vreemdelingenwet. Zij is naar eigen zeggen op 17 maart 2008 Nederland binnengekomen en heeft zich op 31 maart 2008 aangemeld bij de korpschef van regionaal politiekorps Groningen. Op 24 juni 2008 heeft zij voornoemde aanvraag ingediend.

Op 25 juni 2009 heeft het eerste gehoor plaatsgevonden. Vervolgens is betrokkene op 22 augustus 2008 te Ter Apel tijdens een nader gehoor in de gelegenheid gesteld bovenvermelde aanvraag toe te lichten. Van beide gehoren, die met de hulp van een tolk in de Somalisch taal hebben plaatsgevonden, is een rapport opgesteld. Betrokkene is in de gelegenheid gesteld schriftelijk wijzigingen en/of aanvullingen op de inhoud van deze rapporten aan te leveren. Zij heeft van deze gelegenheid bij brieven van mr. H. Postma d.d. 26 juni 2008 en 23 september 2008 gebruik gemaakt.

Op 30 juni 2008 heeft betrokkene meegewerkt aan een gesprek waarvan een digitale geluidsopname is gemaakt welke ter analyse is aangeboden aan Bureau Land en Taal. Het rapport inzake taalanalyse welke naar aanleiding hiervan is opgemaakt op 9 oktober 2008 is aan gemachtigde verzonden op 10 november 2008. In dit schrijven is betrokkene een termijn van twee weken gegeven waarbinnen kon worden aangegeven dat betrokkene voornemens was een contra-expertise op te starten, waarna op 19 november 2008 het voornemen tot afwijzing van de asielaanvraag is uitgebracht. Betrokkene is in de gelegenheid gesteld haar zienswijze hierop schriftelijk naar voren te brengen. Betrokkene heeft van deze gelegenheid geen gebruik gemaakt.

Bij brief van mr. H. Postma d.d. 24 november 2008 heeft betrokkene te kennen gegeven voornemens te zijn een contra-expertise op te starten en verzocht hiervoor uitstel te verlenen. Naar aanleiding van deze brief is gemachtigde telefonisch verzocht schriftelijk aan te tonen dat daadwerkelijk een opdracht tot het uitvoeren van een contra-expertise was gegeven aan de Taalstudio. Hierop heeft gemachtigde het bestuursorgaan bij brief van 17 december 2008 deze gevraagde schriftelijke opdrachtbevestiging opgestuurd. Bij brief van 30 december 2009 is aan betrokkene uitstel voor indiening van de zienswijze verleend tot 16 juni 2009.

Op 21 april 2009 heeft gemachtigde de zgn. dossieranalyse van de Taalstudio overgelegd en aangegeven dat zij voornemens was naar aanleiding van deze dossieranalyse de uiteindelijke opdracht tot het uitvoeren van een contra-expertise zou geven na een gesprek met betrokkene op 4 mei 2009, hetgeen zij vervolgens heeft gedaan per brief van 7 mei 2009 aan de Taalstudio. Naar aanleiding hiervan is gemachtigde per brief van 12 mei 2009 medegedeeld dat, voor zover zij hierom verzocht, de beslistermijn in onderhavig dossier niet verder zou worden verlengd. Hierop heeft gemachtigde op 12 mei 2009 schriftelijk aangegeven dat de Taalstudio geen leveringsdatum voor het rapport van de contra-expert kon geven en derhalve nogmaals uitstel wilde voor het indienen van een zienswijze.

De inhoud van het dossier is bij de besluitvorming betrokken.

4. Motivering van de beslissing

Hetgeen namens of door betrokkene in haar brieven van mr. Postma is aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel dan verwoord in het voornemen, waarin gemotiveerd is ingegaan op de van belang zijnde aspecten van de zaak. De overwegingen uit het voornemen worden overgenomen en dienen hier als ingelast te worden beschouwd. Ter aanvulling daarop en naar aanleiding van eerdergenoemde brieven wordt nog het volgende overwogen.

Op 19 november 2008 is betrokkene in het bezit gesteld van het voornemen tot afwijzing van haar asielaanvraag waarbij zij de gelegenheid had binnen vier weken na die datum haar zienswijze hierop kenbaar te maken. **Vervolgens is aan betrokkene uitstel voor het indienen van de zienswijze verleend tot 16 juni 2009** en is haar bij brief van 12 mei 2009 medegedeeld dat zij geen verder uitstel zou krijgen. Nu betrokkene geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid haar zienswijze naar voren te brengen en evenmin op andere wijze is gebleken van nieuwe feiten en omstandigheden, bestaat er geen aanleiding om tot een ander oordeel te komen dan verwoord in het voornemen, waarin gemotiveerd is ingegaan op de van belang zijnde aspecten van de zaak. De overwegingen uit dit voornemen worden overgenomen en dienen hier als ingelast te worden beschouwd.

Voor zover betrokkene van mening is dat de door haar ingediende 'dossieranalyse' van de Taalstudio zou moeten leiden tot een ander oordeel, wordt overwogen dat dit niet kan worden gevolgd. Hiertoe wordt verwezen naar de bij deze beschikking gevoegde 'reactie op dossieranalyse' d.d. 13 juli 2009 van het Bureau Land en Taal.

Tot slot wordt overwogen dat niet valt in te zien dat een niet mogelijk is een zorgvuldige beslissing te nemen zonder de resultaten van de contra-expertise af te wachten. Hiertoe wordt overwogen dat het rapport inzake taalanalyse een deskundigenrapport is en dat van de juistheid van de inhoud van dit rapport mag worden uitgegaan. Het enkel plaatsen van kritische kanttekeningen door gemachtigde dan wel de Taalstudio (middels hun dossieranalyse), maakt dit niet anders. **Nu betrokkene zelf de keuze heeft gemaakt de contra-expertise te laten uitvoeren door de Taalstudio wordt overwogen dat het feit dat zij niet in staat zijn binnen zes maanden een contra-expertise af te leveren wel degelijk in de risicosfeer van betrokkene valt.** Evenmin leidt de verwijzing van de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtsspraak van de Raad van State (ABRS) van 18 februari 2009 tot het oordeel dat het bestuursorgaan de plicht heeft om een beslissing voor onbepaalde tijd aan te houden enkel omdat de Taalstudio niet binnen zes maanden een contra-expertise kan leveren. Hiertoe wordt verwezen naar het feit dat grief 2 van het hoger beroepschrift blijkt de uitspraak van de ABRS niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak kan leiden. Nu voornoemde grief 2 zag op dat deel van de uitspraak van de Rechtbank waarin werd gesteld dat het bestuursorgaan de aanvraag mocht afwijzen, zonder te wachten op de resultaten van de contra-expertise en dat het bestuursorgaan daarin niet onzorgvuldig had gehandeld, valt niet in te zien dat deze uitspraak van de ABRS zou moeten leiden tot het verlenen van verder uitstel in onderhavige dossier."

Hoewel u beroep indiende tegen de Beschikking dd. 14 juli 2009 en op 11 februari 2010 het beroep gegrond werd verklaard en de bestreden beschikking zelfs werd vernietigd blijkt eveneens dat de rechtsgevolgen van de Beschikking in stand bleven. Het hoger beroep stelt immers het volgende:

"Los van de vraag of het gestelde in hoger beroep wel als grief in de zin van artikel 85 Vw 2000 kan worden aangemerkt, dan wel of appellante in het hoger beroep kan worden ontvangen, biedt het hoger beroep naar het oordeel van de Minister geen aanknopingspunten voor de conclusie dat de rechtbank bij de beoordeling van het in beroep bestreden besluit een onjuiste toetsingsmaatstaf heeft aangelegd, **blijk heeft gegeven van een onjuiste beoordeling van het aan de rechtbank voorgelegde beroep, dan wel overigens blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting. Hierbij benadrukt verweerder dat een taalanalyse - welke zorgvuldig tot stand is gekomen en inzichtelijk en concludent is - aan de besluitvorming ten grondslag mag worden gelegd. Voorts stelt verweerder zich op het standpunt dat de rechtbank op juiste gronden de stelling van appellante, dat in de besluitvorming ten onrechte de contraexpertise niet is afgewacht, niet heeft gevolgd, alsmede terecht aanleiding heeft gezien de rechtsgevolgen van de bestreden beschikking in stand te laten.** De Minister concludeert dan ook tot ongegrondverklaring van het hoger beroep en bevestiging van de aangevallen uitspraak.

Op 27 juli 2011 diende u in Nederland een tweede asielaanvraag in. Uit de Beschikking van de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst dd. 13 oktober 2011 blijkt onder meer het volgende:

"Gemachtigde stelt in punt 2 van de zienswijze dat het er in het kort op neer komt dat twijfel over de herkomst van betrokkene, Noord- of Zuid-Somalië, een statusverlening in de weg staat. Vooropgesteld wordt dat in casu geen status kan worden verleend omdat zij noch haar identiteit, noch haar herkomst, noch haar nationaliteit aannemelijk heeft gemaakt. Dientengevolge is het door haar uiteengezette asielaanvraag niet voor inwilliging in aanmerking. Naast haar verklaringen is hierin leidend dat uit de taalanalyse is gebleken dat haar spraak invloeden heeft vanuit Noord-Somalië en is geconcludeerd dat betrokkene eenduidig niet uit Zuid-Somalië komt. Om die reden

is er gereede twijfel ontstaan over de gestelde afkomst van betrokkene. Dat zij Somalisch spreekt met invloeden uit het Noorden, maakt niet dat zij hiermee haar Somalische nationaliteit aannemelijk heeft gemaakt. Betrokkene heeft immers noch haar identiteit, noch haar herkomst aannemelijk gemaakt door niet te overtuigen in haar verklaringen. Derhalve kan niet worden gesteld dat haar nationaliteit aannemelijk is enkel vanwege de taal die zij spreekt.

Zoals verwoord in het voornemen heeft betrokkene haar identiteit, noch herkomst aannemelijk gemaakt. Derhalve is het asielrelaas van betrokkene niet geloofwaardig.

Betrokkene heeft in de huidige procedure geen verklaringen of documenten overgelegd waarmee zij haar identiteit, herkomst en nationaliteit wél aannemelijk heeft gemaakt. Voor zover betrokkene betoogt dat de besluitvorming dient te worden aangehouden tot de contra-expertise gereed is, wordt zij hier, gelet op navolgende, niet in gevolgd.

Allereerst heeft betrokkene op het moment van schrijven nog niet kenbaar gemaakt daadwerkelijk een contra-expertise te hebben opgestart. Voor zover betrokkene stelt bij brief van 10 oktober 2011 de intentie te hebben uitgesproken een contra-expertise te laten verrichten, wordt opgemerkt dat dit niet kan worden gezien als een concrete aanvraag bij een daartoe bevoegde instantie. Bovendien valt niet in te zien dat zij niet eerder een contra-expertise heeft opgestart. Het resultaat van de taalanalyse is immers van 9 oktober 2008. Zeker nu betrokkene stelt dat haar belangen zwaar wegen, valt niet in te zien dat zij niet eerder om een contraexpertise heeft verzocht.

Opgemerkt wordt nog dat uit de uitspraak van de rechtbank in de voorgaande procedure reeds blijkt dat betrokkene, terwijl zij hier wel de tijd voor kreeg, geen contra-expertise heeft laten verrichten. Redelijkerwijs volgt hieruit de conclusie dat de besluitvorming niet wordt aangehouden.

Resumerend is er geen aanleiding om, evenals verwoord in het voornemen, het standpunt aangaande de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te herzien. Betrokkene weet middels haar verklaringen niet positief te overtuigen; haar gestelde identiteit, herkomst en nationaliteit zijn niet aannemelijk gemaakt en het asielrelaas is derhalve ongeloofwaardig. Hoewel aan een inhoudelijke beoordeling desweegs niet wordt toegekomen, wordt hieromtrent nog het volgende overwogen.”

De vaststelling dat u tijdens uw gehoor voor het CGVS dd. 27 oktober 2017 enige kennis over Qorioley tentoonspreidde - zo noemde u spontaan wijken, gebouwen, wegen, buurdorpen, hotels en bruggen (in de buurt van) Qorioley (zie gehoorverslag II CGVS dd. 27 oktober 2017, p. 19-20) – doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, aangezien u een eerste maal asiel aanvraag in Nederland in 2008 – inmiddels 9 jaar geleden – en intussen twee asielprocedures in Nederland doorliep waarin u telkens beweerde afkomstig te zijn uit Qorioley in Zuid-Somalië doet sterk vermoeden dat u intussen reeds gestudeerd heeft voor uw gehoren voor de Belgische asielinstanties.

Wanneer de interviewer van het CGVS u tijdens uw gehoor dd. 27 oktober 2017 achtereenvolgens opwierp “Uit uw Nederlands asioldossier blijkt dat er in Nederland een taalanalyse werd uitgevoerd en dat deze stelt dat u niet afkomstig bent uit Qorioley maar dat u Noordelijke accenten heeft?” (p. 20) en “U werd in Nederland geweigerd als vluchteling omdat u een accent van het Noorden zou spreken? U sprak met Noordelijke invloeden? Hoe komt dat?” (p. 21) repliceerde u respectievelijk dat dat niet klopt en dat u het niet kan weten (p. 20-21) hetgeen echter geen vergoelijking is voor de gedane vaststellingen met betrekking tot de uitgevoerde taalanalyse door IND Nederland.

U legde tijdens het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen op 1 december 2016 (1) een huwelijkscertificaat van uw huwelijk met x, (2) een brief van de huisvestingsmaatschappij De Mandel i.v.m. de sociale woning van uw echtgenoot x en (3) uw attest van immatriculatie neer. Daarnaast legde u ook nog (4) een verklaring van de Somalische ambassade te Brussel en (5) een kopie van de identiteitskaart van uw echtgenoot x neer bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Deze documenten doen echter geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen aangezien deze documenten los staan van uw asielaanvraag. Tot slot legde u ook (6) een verklaring van geboorte + legalisatie en (7) een doodscertificaat van uw eerste echtgenoot x neer, uitgereikt door respectievelijk de Somalische ambassade te Brussel en het Somalische ministerie van Buitenlandse Zaken te Mogadishu. Echter, uit de “COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten” van 9 september 2016, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt

andermaal dat er geen waarde kan worden gehecht aan de door u voorgelegde (identiteits)documenten.

U legde tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen op 27 oktober 2017 een (1) getuigschrift van aangifte huwelijk gedaan te Roeselare op 26 augustus 2017 neer doch dit document staat los van de door u ingediende asielaanvraag. U legde tevens (2) een gewaarmerkt afschrift uit de basisregistratie van personen neer opgesteld op 12 mei 2014 te Grave (Nederland) en een (3) uitnodiging voor een coachinggesprek opgesteld op 10 april 2013 te Nederland neer. Deze documenten tonen slechts uw verblijf als asielzoekster in Nederland aan.

Gezien uw bedrieglijke verklaringen met betrekking tot uw identiteit en herkomst kan aldus geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten op het Commissariaat-generaal, waarbij u beweert dat u problemen kende met milities van Haber Gedir en u Somalië verliet op 28 februari 2008 (CGVS 1 december 2016, p. 13). Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke herkomst, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qorioley gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar Nederland en België in Qorioley heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 27 oktober 2017 (gehoorverslag I CGVS, p. 2-3) nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het tweede gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden

verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (gehoorverslag II CGVS , p. 21). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 11 januari 2018 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 4, §3 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster geeft een theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster betoogt dat verweerder niet ernstig is wanneer hij motiveert dat verzoekster haar asielverzoek laattijdig heeft ingediend en daardoor ongeloofwaardig zou zijn, alsook waar verweerder stelt dat de asielaanvraag een verdoken procedure inzake gezinshereniging zou zijn.

Verzoekster legt uit dat zij in Nederland asiel heeft aangevraagd, maar dat haar aanvraag geweigerd werd. Zij stelt dat zij daar 2,5 jaar in de illegaliteit leefde en dat zij omwille van de Dublinverordening niet zomaar in een ander Europees land asiel kon gaan aanvragen. Verzoekster herneemt dat zij op 12

december 2015 in België aankwam en dat haar asielprocedure op 18 december 2015 werd geregistreerd. Verzoekster stelt zich vragen bij de objectiviteit van de onderzoeker in dit dossier.

Verzoekster haalt aan dat verweerder in de initieel bestreden beslissing van 8 februari 2017 stelde *dat er niet de minste twijfel bestond* over het feit dat verzoekster tevens de dame is die op 2 oktober 2012 een visumaanvraag indiende in Ethiopië. Deze beslissing werd nadien ingetrokken, doch blijkbaar bestond er toch een beetje twijfel... Verzoekster betoogt dat verweerder moet weten wat hij wil: *“ofwel volhardt ze hier in en maakt ze ook duidelijk op welke basis, zodat de verzoekende partij zich hier opnieuw tegen kan verdedigen. Ofwel volhardt ze hier niet in en dan heeft deze passage geen plaats in de bestreden beslissing. Het gaat niet op dit argument ten gronde weg te laten, doch wel in het feitenrelaas te laten staan en alzo de indruk te geven dat dit toch nog meegespeeld heeft bij de beoordeling van het relaas van de verzoekende partij.”* Verzoekster meent dat dit opnieuw doet vermoeden dat de bestreden beslissing en bijgaand onderzoek op vooringenomen wijze gebeurde.

Verzoekster stelt dat verder aan de objectiviteit kan getwijfeld worden, gezien *“de kwistigheid waarmee de verwerende partij uit het Nederlandse asiëldossier citeert, voornamelijk met betrekking tot de taalanalyse (die in België niet gebruikt wordt) om haar weigeringsbeslissing te staven”*. Verzoekster wijst op haar overtuigende kennis over Qorioley.

Als het inderdaad zo is dat men door studie op alle vragen van verweerder zou kunnen anticiperen, dan zegt dat volgens verzoekster meer over de kwaliteit van het gehoor van verweerder, dan wel over de verzoekster. Verzoekster stelt dat deze gratuite veronderstelling van verweerder weer veel zegt over haar vooringenomenheid. Verzoekster vraagt zich af: *“Waarom heeft zij eigenlijk de verzoekende partij heropgeroepen als zij toch voldoende meent te hebben aan het Nederlandse asiëldossier van acht jaar geleden om haar beslissing te onderbouwen?”*. Verzoekster meent dat de motivering van de bestreden beslissing duidelijk maakt dat de gehoren louter een schijnvertoning waren, die met een gedegen onderzoek geen uitstaans hebben. Verzoekster haalt artikel 4, §3 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aan.

Verzoekster stelt vast dat het enige motief dat verweerder in essentie hanteert de in Nederland gehanteerde taalanalyse is, *“die zij dan nog zelf niet als middel gebruikt, waaruit zou blijken dat haar spraak “bepaalde invloeden uit het Noorden bevat”*”. Verzoekster wijst erop dat taalanalyse als methode om de herkomst van een asielzoeker te achterhalen verre van onbetwist is (*“zie ook bijvoorbeeld <https://www.trouw.nl/home/taalanalisten-ziin-niet-foutloos-in-beoordeling-of-irakezen-irakees-ziin-a3de8784/>; <https://www.nemokennislink.nl/publicaties/asielzoeker-dupe-van-verkeerde-aannames-over-taal/>; <https://www.nemokennislink.nl/publicaties/kritiek-op-de-taalanalvse/>”*).

Verzoekster betoogt dat er in België zelfs geen wettelijk kader voor bestaat. Verzoekster stelt dat de motivering gebrekkig is en dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidbeginsel schendt.

Verzoekster stelt dat zij minstens het voordeel van de twijfel dient te krijgen.

In hoofddorde vraagt verzoekster om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Daargelaten dat verzoekster betwist dat het voldoende is om de nationaliteit of de herkomst van een asielzoeker uitsluitend op basis van een taalanalyse te bepalen, stelt de Raad vast dat de conclusies uit deze taalanalyse gelijklopen met de vaststellingen die uit de documenten in het administratief dossier kunnen blijken. Immers verzoekster beschikt over authentieke documenten die haar herkomst uit Somaliland aantonen. Uit afname van haar vingerafdrukken blijkt dat verzoekster op 2 oktober 2012 met haar Somalilands paspoort een visum aanvraag bij de Belgische ambassade van Addis Abeba te Ethiopië. Bij haar visumaanvraag werden door verzoekster een aantal documenten voorgelegd aan en gecontroleerd door de Belgische ambassade in Addis Abeba – haar Somalilands paspoort, haar Somalilands geboortecertificaat, haar Somalilands huwelijkscertificaat, een bewijs van goed gedrag en zeden uitgereikt door de Somalilandse politie en een gezondheidscertificaat uitgereikt door de Belgische ambassade in Addis Abeba (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dergelijke aanvragen moeten standaard ondersteund worden met de nodige medische verzekeringen en financiële garanties. Uit verzoeksters visumdossier kan ontegensprekelijk blijken dat verzoekster U.E.A.N. heet en geboren is te Hargeisa (Somaliland) op 1 januari 1985.

2.3.2. Verzoekster heeft zich aldus in België een valse identiteit aangemeten. Haar beweerde illegaliteit in Nederland wordt evenmin aangetoond nu ze in 2012 in Ethiopië was. Verzoekster werd ook geen vragen gesteld over de wijze waarop ze naar Ethiopië is vertrokken, noch over de daarbij gebruikte reisdocumenten. Verzoekster is uiteraard bekend met deze informatie maar heeft deze bewust achtergehouden.

2.3.3. Verzoeksters voorgehouden identiteit en beweerde herkomst uit Qoryoley, Somalië worden aldus fundamenteel ondergraven. Verzoeksters voorgehouden asielaanvraag, dat zich beweerdelijk afspeelde in Qoryoley heeft dan ook geen objectieve grond. Ter terechtzitting wordt benadrukt dat verzoekster ook geen begin van bewijs aanbrengt die deze informatie en conclusies kan weerleggen. Verzoekster stelt enkel dat ze gehuwd is in België.

2.3.4. In hoofde van verzoekster kan geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. De Raad merkt echter op dat in het administratief dossier geen informatie voorhanden is omtrent de veiligheidssituatie in Somaliland. De Raad kan dan ook slechts vaststellen niet in de mogelijkheid te zijn om de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ten opzichte van de situatie in Somaliland te doen.

2.3.6. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

2.3.7. Er wordt een gegronnd middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 8 december 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien augustus tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK